

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/21-01/24
URBROJ: 354-01/21-6
Zagreb, 9. veljače 2021.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u Vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice te Alice Brandt i Zvonimira Jukića, članova, povodom žalbe žalitelja Leluba d.o.o., Sesvete, OIB: 21301493079, na sadržaj dokumentacije o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S 0F5-0046388, predmet nabave: nabava tonera, traka, cartridgea za kopirne strojeve, faks aparate i pisače za godišnje potrebe, naručitelja HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, OIB: 87311810356, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13., 127/13., 74/14. i 98/19.) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16.; dalje u tekstu: ZJN 2016.) donosi

R J E Š E N J E

1. Poništava se dio dokumentacije o nabavi zahvaćen nezakonitošću, sukladno obrazloženju u ovom rješenju, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S 0F5-0046388, predmet nabave: nabava tonera, traka, cartridgea za kopirne strojeve, faks aparate i pisače za godišnje potrebe, naručitelja HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, nadoknadi žalitelju Leluba d.o.o., Sesvete, troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, objavio je 29. prosinca 2020. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, broj objave: 2020/S 0F5-0046388, u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: nabava tonera, traka, cartridgea za kopirne strojeve, faks aparate i pisače za godišnje potrebe. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s relativnim ponderima: cijena ponude 90%, broj ponuđenih originalnih artikala 5%, reciklirana ambalaža 5%.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi urednu žalbu je 11. siječnja 2021. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio, i naručitelju u roku za žalbu predao, žalitelj Leluba d.o.o., Sesvete.

Žalitelj u žalbi u bitnom osporava dijelove sadržaja dokumentacije o nabavi, žalbenim zahtjevom predlaže poništenje dijelova dokumentacije o nabavi zahvaćenih nezakonitošću i traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

Naručitelj u odgovoru na žalbu predlaže odbaciti žalbu zbog nedostatka pravnog interesa, dok žalbene navode smatra neosnovanim te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izveden je dokaz pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Naručitelj osporava pravni interes žalitelja na izjavljivanje žalbu u ovom postupku javne nabave, navodeći da je iz dostavljenog Izvatka iz sudskog registra razvidno da je žalitelj registriran za više djelatnosti temeljem kojih nije moguće utvrditi je li se žalitelj uopće bavi sa svim registriranim djelatnostima, uključujući i onom koja se odnosi na predmet nabave.

Suprotno navodima naručitelja, ovo tijelo je, provjeravajući postupovnu pretpostavku postojanja pravnog interesa, utvrdilo da je ista pretpostavka ispunjena. Naime, sukladno članku 401. stavak 1. ZJN 2016, pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava. U konkretnom slučaju, žalitelj ima pravni interes za dobivanje predmetnog ugovora s obzirom na to da će upravo zakonitost naručiteljevog propisivanja dijela dokumentacije o nabavi biti predmetom ispitivanja u ovom žalbenom postupku te bi žalitelj mogao pretrpjeti štetu od navodnog kršenja subjektivnih prava zbog toga što je eventualno onemogućen u podnošenju ponude. Žalitelj dakle očekuje pravnu korist od odlučivanja ovog žalbenog tijela, a koja se očituje u poništavanju dijelova dokumentacije o nabavi naručitelja koja je za tog žalitelja, po njegovom mišljenju, nepovoljna. Žalitelj je dostavio Izvadak iz sudskog registra iz kojeg proizlazi da se radi o gospodarskom subjektu koji je među ostalim djelatnostima registriran za kupnju i prodaju robe čime je dokazao da je gospodarski subjekt koji bi nedvojbeno mogao sudjelovati u predmetnom postupku javne nabave, dok bi nezakonitom dokumentacijom o nabavi mogao pretrpjeti štetu zbog kršenja subjektivnih prava. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju zadovoljena su oba uvjeta iz članka 401. stavka 1. ZJN 2016, pa je ocijenjeno da žalitelj ima pravo na žalbu.

Žalba je osnovana.

Žalitelj u žalbi osporava dio dokumentacije o nabavi u točki 11.D.D.1. u kojoj je propisano „Ukoliko je Ispitni izvještaj izrađen od strane proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala potrebno je dostaviti certifikate izdane od strane priznatog akreditacijskog tijela (npr. HAA-Hrvatska akreditacijska agencija), odnosno potpisnika međusobnih ugovora o priznavanju akreditacije s Europskom organizacijom za akreditaciju (EA-European Cooperation for Accreditation) ili s Međunarodnim forumom za akreditaciju (IAF-International Accreditation Forum)“, navodeći da akreditacijska tijela (npr. HAA, potpisnici međusobnih ugovora o priznavanju akreditacije s EA ili IAF) ne izdaju certifikate, već je njihova osnovna djelatnost akreditacija tijela (ocjenjivanje stručne i tehničke osposobljenosti laboratorija, certifikacijskih i inspeksijskih tijela itd.) koja će temeljem te akreditacije biti ovlaštena izdavati certifikate, između ostalog, i one koje traži naručitelj u dokumentaciji o nabavi. Kako gore navedena akreditacijska tijela ne izdaju certifikate, već akreditacije, navodi da naručitelj u ovom dijelu dokumentaciju nije propisao na ispravan način. U prilogu, kao dokaz svoje tvrdnje, dostavlja presliku web stranice Hrvatske akreditacijske agencije HAA https://akreditacija.hr/o_nama/ (pristupano 8. siječnja 2021.).

Naručitelj je u očitovanju, u odnosu na ovaj dio žalbenog navoda, u bitnom naveo da je traženje certifikata, uz Ispitni izvještaj izrađen od strane proizvođača, koji će biti izdani od strane priznatog akreditacijskog tijela, upućuje da je žalitelju jedino sporno tko izdaje certifikate proizvođačima, a ne i sam dokaz koji se traži. Navodi da je potrebno dostaviti certifikate za proizvodnju tonera u skladu s normom ISO 9001, kao i za ispitivanje tonera s opsegom certifikacije u skladu s normama ISO/IEC 19752 ISO/IEC 19798. Naručitelj ističe da navedene certifikate izdaje priznato certifikacijsko tijelo, a koje posjeduje akreditaciju priznatog akreditacijskog tijela (npr. HAA-Hrvatska akreditacijska agencija), odnosno potpisnika međusobnih ugovora o priznavanju

akreditacije s Europskom organizacijom za akreditaciju (EA-European Cooperation for Accreditation) ili s Međunarodnim forumom za akreditaciju (IAF-International Accreditation Forum).

Dalje, žalitelj navodi da je u istoj točki dokumentacije o nabavi (11.D.D.1.) naručitelj pozivom na članak 213. stavak 4. ZJN 2016 propisao „osim prethodno navedenih dokaznih sredstava iz ove točke, Naručitelj će prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva sukladno članku 213. stavak 4. Zakona.“. Kako je to navedeno u prvom dijelu točke 11.D.D.1., a iza navoda vezanih uz Ispitne izvještaje izrađene od strane tijela za ocjenu sukladnosti, odnosno akreditiranog ispitnog laboratorija, a ne iza navoda vezanog uz Ispitni izvještaj izrađen od strane proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala, žalitelj smatra da dokumentacija o nabavi u tom dijelu nije jasna. Žalitelj navodi, budući da članak 213. stavak 4. ZJN propisuje da je naručitelj obavezan prihvatiti druga prikladna dokazna sredstva poput tehničke dokumentacije proizvođača ako gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi iz stavka 1. članka 213. ZJN 2016. ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba i usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, taj bi navod trebao obuhvaćati cijelu točku, točnije, smatra da se treba odnositi i na ispitni izvještaj izrađen od strane proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala koji se smatra tehničkom dokumentacijom istog (navodi da je isti stav zauzela Državna komisija u rješenju KLASA: UP/II-034-02/19-01/928). Nadalje smatra da točka 11.D.D.1. dokumentacije o nabavi predstavlja naručiteljevo proizvoljno tumačenje Zakona i određivanje kriterija za odabir gospodarskog subjekta te da je ista nepotpuna, jer ne podrazumijeva primjenu članka 213. ZJN 2016 na sve dijelove unutar točke 11.D.1. (navodi da je isti stav zauzela Državna komisija u rješenju KLASA: UP/II-034-02/17-01/221, URBROJ: 354-01-17-10 i KLASA: UP/II-034-02/17-01/841, URBROJ: 354-01/17-8). Pojašnjava da naručiteljevo propisivanje dostave ispitnih izvješća koja su izrađena od strane proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala, podrazumijeva da je samo ispitivanje kapaciteta ispisa tonera i/ili tinti proveo proizvođač, a ne tijelo za ocjenu sukladnosti, čije značenje ZJN 2016 (i naručitelj u dokumentaciji o nabavi) u članku 213. stavak 3. jasno definira na način: „Tijelo za ocjenu sukladnosti je tijelo koje provodi aktivnosti ocjene sukladnosti, uključujući kalibriranje, testiranje, certificiranje i inspekciju, koje je akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br.765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća.“. Shodno tome, navodi žalitelj, ne može se izjednačavati izvješće o testiranju od tijela za ocjenu sukladnosti ili potvrdu koju izdaje takvo tijelo s tehničkom dokumentacijom proizvođača, već ZJN 2016 samo iznimno dopušta i druga prikladna dokazna sredstva poput tehničke dokumentacije proizvođača, ali samo ukoliko su ispunjeni uvjeti iz stavka 4. članka 213. ZJN (navodi da je isti stav zauzela Državna komisija u rješenju KLASA: UPII-034-02/17-01/641, URBROJ: 354-01/17-8 od 24. listopada 2017. i KLASA: UP/II-034-02/17-01/841, URBOJ: 354-01/17-8 od 18. prosinca 2017.). Zaključuje da dokumentacija o nabavi u spornom dijelu nije izrađena sukladno odredbi članka 200. ZJN 2016, uslijed čega žalitelj kao ponuditelj nije u mogućnosti podnijeti usporedivu ponudu.

Naručitelj je u očitovanju u odnosu na ovaj dio žalbenog navoda u bitnom naveo da je u točki 11.D. D.1. propisao da traži najprije Ispitni izvještaj (Izvješće o testiranju ili potvrdu - Test Report) iz kojeg će biti razvidan kapacitet ispisa ponuđenog artikla kao i da su ispitivanja provedena u skladu s normama ISO/IEC 19752 i/ili ISO/IEC 19798 te da je uz navedeno potrebno priložiti važeću i valjanu Potvrdu o akreditaciji tijela za ocjenu sukladnosti odnosno akreditiranog ispitnog laboratorija izdanu od strane priznatog akreditacijskog tijela (npr. HAA - Hrvatska akreditacijska agencija), odnosno potpisnika međusobnih ugovora o priznavanju akreditacije s Europskom organizacijskom za akreditaciju (EA - European Cooperation for Accreditation) ili s Međunarodnim forumom za akreditaciju (IAF - International Accreditation Forum), s napomenom da opseg akreditacije mora sadržavati minimalno područje ispitivanja tonera u skladu sa spomenutim normama. Dalje, navodi da je propisao da će prihvatiti i potvrde drugih jednakovrijednih tijela za ocjenu sukladnosti u skladu sa člankom 213. stavkom 2. ZJN 2016, naznačujući pritom i odredbu članka 213. stavka 3. ZJN 2016 te je u skladu sa stavkom 4. članka 213. ZJN 2016 propisao i mogućnost dostave tehničke dokumentacije proizvođača (koja uključuje Ispitni izvještaj izrađen od strane proizvođača) s

dostavom odgovarajućih dokaza. Smatra da žalitelj neosnovano navodi da naručitelj „izjednačava izvješće o testiranju od tijela za ocjenu sukladnosti ili potvrdu koju izdaje takvo tijelo s tehničkom dokumentacijom proizvođača“, tim više jer i sam spominje u žalbi da se naručitelj poziva na članak 213. stavak 4. ZJN 2016, ali da prema njegovom mišljenju citira navedeni članak u krivom dijelu sporne točke dokumentacije o nabavi. Navodi da iz zakonske odredbe članka 213. stavka 4. ZJN 2016 jasno proizlazi da ispitna izvješća proizvođača kao i Izjava proizvođača predstavljaju u stvari tehničku dokumentaciju proizvođača koju je naručitelj obvezan prihvatiti kao prikladno dokazno sredstvo, pod uvjetom da gospodarski subjekt dokaže nedostatak pristupa izvješću o testiranju (navodi da je o tome spomenuto u rješenju Državne komisije Klasa: UPII-034-02/19-07/928 od 2. prosinca 2019., stranica 4.). Ističe da je u točki 11.D.D.1. dokumentacije o nabavi jasno i nedvojbeno navedeno koja dokazna sredstva traži te da je temelj propisivanja navedene točke dokumentacije o nabavi upravo članak 213. ZJN 2016 koji i žalitelj ističe, ali i da je hijerarhijski rangirao svaki dokaz.

Ocjenjujući osnovanost predmetnih žalbenih navoda, utvrđeno je da je točkom 11.D. dokumentacije o nabavi u okviru tehničke i stručne sposobnosti (samo u slučaju nudenja jednakovrijednog proizvoda OEM artiklima proizvođača ispisnih uređaja) propisano: „D.1. Potvrde koje izdaju nadležni instituti za kontrolu kvalitete ili agencije priznate stručnosti kojima se potvrđuje sukladnost proizvoda s točno određenim tehničkim specifikacijama ili normama na koje se upućuje. Za stavke Troškovnika pod rednim brojem od 1 do 67 (tonere za koje je u Troškovniku iskazan kapacitet ispisa u stranicama) traženo se dokazuje kako slijedi: 1. Ispitni izvještaj (Izvješće o testiranju ili potvrda - Test Report) iz kojeg mora biti razvidan kapacitet ispisa ponuđenog artikla te nedvojbeno razvidno da su ispitivanja ponuđenih proizvoda provedena prema metodologiji, odnosno svim parametrima za određivanje kapaciteta ispisa tonerskog spremnika opisano/definirano u normi: - ISO/IEC 19752 za monokromatske elektrofotografske pisače i multifunkcijske uređaje i/ili - ISO/IEC 19798 za pisače u boji i multifunkcijske uređaje u boji Kapacitet ispisa ponuđenih proizvoda mora biti jednak ili veći od minimalno iskazanog kapaciteta ispisa tonera traženih Troškovnikom (kolona "Minimalni kapacitet ispisa ili druga tehnička karakteristika"). Uz Ispitni izvještaj potrebno je dostaviti i kako slijedi: Ukoliko je Ispitni izvještaj izrađen od strane tijela za ocjenu sukladnosti, odnosno akreditiranog ispitnog laboratorija: a.) važeća i valjana Potvrda o akreditaciji tijela za ocjenu sukladnosti, odnosno akreditiranog ispitnog laboratorija izdana od strane priznatog akreditacijskog tijela (npr. HAA - Hrvatska akreditacijska agencija), odnosno potpisnika međusobnih ugovora o priznavanju akreditacije s Europskom organizacijom za akreditaciju (EA – European Cooperation for Accreditation) ili s Međunarodnim forumom za akreditaciju (IAF – International Accreditation Forum). Opseg akreditacije mora sadržavati minimalno područje ispitivanja tonera u skladu s navedenim normama ISO/IEC 19752 i/ili ISO/IEC 19798. Naručitelj će, sukladno članku 213. stavak 2. Zakona prihvatiti i potvrde drugih jednakovrijednih tijela za ocjenu sukladnosti. Sukladno članku 213. stavak 3. Zakona, tijelo za ocjenu sukladnosti je tijelo koje provodi aktivnosti ocjene sukladnosti, uključujući kalibriranje, testiranje, certificiranje i inspekciju, koje je akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća. Osim prethodno navedenih dokaznih sredstava iz ove točke, Naručitelj će prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva sukladno članku 213. stavak 4. Zakona. **i/ili** Ukoliko je Ispitni izvještaj izrađen od strane proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala potrebno je dostaviti niže navedene certifikate izdane od strane priznatog akreditacijskog tijela (npr. HAA - Hrvatska akreditacijska agencija), odnosno potpisnika međusobnih ugovora o priznavanju akreditacije s Europskom organizacijom za akreditaciju (EA-European Cooperation for Accreditation) ili s Međunarodnim forumom za akreditaciju (IAF-International Accreditation Forum): b.) važeći i valjani certifikat ISO 9001, ili jednakovrijedan, kojim gospodarski subjekt dokazuje da proizvođač ima implementiran sustav za upravljanje kvalitetom, za područje djelatnosti proizvodnje tonera, c.) važeći i valjani certifikat ISO/IEC 19752 i/ili ISO/IEC 19798, ili jednakovrijedan, kojim gospodarski subjekt dokazuje da proizvođač ima implementiran sustav za područje djelatnosti ispitivanja tonera. U slučaju da je u izradi Ispitnih izvještaja sudjelovalo više akreditiranih ispitnih laboratorija ili certificiranih proizvođača, ovaj dokaz dostavlja se za sva tijela (laboratorij ili proizvođač) čija se Ispitna izvješća dostavljaju. Za potrebe utvrđivanja okolnosti iz ove točke, gospodarski subjekt u

ponudi dostavlja ispunjeni ESPD obrazac (Dio IV. Kriteriji za odabir, Odjeljak C: Tehnička i stručna sposobnost: točka 12), ako je primjenjivo točka 10).“

U žalbenom postupku izvršen je uvid u dostavljeni dokaz žalitelja, presliku web stranice Hrvatske akreditacijske agencije HAA, pa je utvrđeno da se na navedenoj poveznici navodi „HAA provodi ocjenjivanje stručne i tehničke osposobljenosti laboratorija, certifikacijskih i inspeksijskih tijela, verifikatora stakleničkih plinova, organizatora ispitivanja sposobnosti, a koji ocjenjuju sukladnost proizvoda, procesa i usluga s tehničkim specifikacijama (tehnički propisima, norme i dr). Akreditacija je dokument koji izdaje HAA, a koji predstavlja međunarodno priznati način dokazivanja osposobljenosti za ocjenjivanje sukladnosti u područjima ispitivanja, umjeravanja, certifikacije (proizvoda, QMS, EMS, osoblja), inspekcije, verifikacije stakleničkih plinova i organiziranja ispitivanja sposobnosti. Akreditacija je dragovoljna odluka rukovodstva i uprave tijela za ocjenu sukladnosti, a akreditacijom tijelo za ocjenu sukladnosti zadovoljava uvjete za ovlaštenja, imenovanja i notifikacije prema EU direktivama i RH propisima.“

Člankom 200. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda, dok je stavkom 2. navedenog članka propisano da dokumentacija o nabavi mora omogućiti izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji ponuditelja.

Iz citiranog dijela predmetne dokumentacije o nabavi - točke 11.D.D.1., koju žalitelj žalbom osporava, proizlazi da naručitelj kod propisivanja uvjeta i zahtjeva u konkretnom slučaju u točki 11.D.D.1. sporne dokaze - važeći i valjani certifikat ISO 9001, ili jednakovrijedan te važeći i valjani certifikat ISO/IEC 19752 i/ili ISO/IEC 19798, ili jednakovrijedan, traži izdane od strane priznatog akreditacijskog tijela, iako navedene certifikate ne izdaje priznato akreditacijsko tijelo, već priznato certifikacijsko tijelo, a koje posjeduje akreditaciju priznatog akreditacijskog tijela (npr. HAA-Hrvatska akreditacijska agencija), što i naručitelj priznaje u odgovoru na žalbu. U tom smislu, prema ocjeni ovog tijela, u pravu je žalitelj kada navodi da dokumentacija u tom dijelu nije sukladna članku 200. ZJN 2016 pa je ovaj žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Člankom 213. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da javni naručitelj može zahtijevati da gospodarski subjekti podnesu izvješće o testiranju od tijela za ocjenu sukladnosti ili potvrdu koju izdaje takvo tijelo kao dokazno sredstvo sukladnosti sa zahtjevima ili kriterijima utvrđenima u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora. Člankom 213. stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da ako javni naručitelj zahtijeva dostavu potvrda koje izdaju određena tijela za ocjenu sukladnosti, obvezan je prihvatiti i potvrde drugih jednakovrijednih tijela za ocjenu sukladnosti. Člankom 213. stavkom 3. ZJN 2016 propisano je da tijelo za ocjenu sukladnosti u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka je tijelo koje provodi aktivnosti ocjene sukladnosti, uključujući kalibriranje, testiranje, certificiranje i inspekciju, koje je akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća. Člankom 213. stavkom 4. ZJN 2016 propisano je da osim dokaznih sredstava iz stavka 1. ovoga članka, javni naručitelj obvezan je prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva poput tehničke dokumentacije proizvođača ako gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi iz stavka 1. ovoga članka ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora.

Člankom 403. stavkom 3. ZJN 2016 propisano je da je naručitelj obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Naručitelj u predmetnom žalbenom postupku nije osporio prigovor žalitelja prema kojem sadržaj osporene odredbe dokumentacije o nabavi nije propisao u skladu s odredbama citiranog članka 213. ZJN 2016. U konkretnom slučaju, ovo tijelo je utvrdilo da naručitelj nije postupao sukladno članku 213. stavak 4. ZJN 2016, odnosno, u točki 11.D.D.1. dokumentacije o nabavi omogućio je da ponuditelj dokazuje jednakovrijednost i tehničkom dokumentacijom proizvođača, odnosno Ispitnim izvještajem izrađenim od strane proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala, ali ne pod uvjetima propisanim Zakonom. Naime, sporna odredba dokumentacije o nabavi je

nepotpuna, jer se istom ne podrazumijeva primjena članka 213. stavak 4. ZJN 2016 u potpunosti, budući da ista u navedenoj točki dokumentacije o nabavi nije citirana u cijelosti sadržaja navedene zakonske odredbe. Naručitelj je propisivanjem Ispitnog izvještaja izrađenog od strane proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala u istom rangu uz Ispitne izvještaje izrađene od strane tijela za ocjenu sukladnosti, odnosno akreditiranog ispitnog laboratorija, navodeći između tih dvaju dokaza „i/ili“, a izostavljanjem dijela odredbe članka 213. stavka 4. ZJN 2016 u točki 11.D.D.1. dokumentacije o nabavi, u dijelu koji se odnosi na Ispitni izvještaj izrađen od strane proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala toj odredbi dao drugačiji smisao od onog predviđenog člankom 213. stavak 4. ZJN 2016. Tim je člankom propisano da je osim dokaznih sredstava iz stavka 1. toga članka, javni naručitelj obavezan prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva poput tehničke dokumentacije proizvođača, *ali samo* ako gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi iz stavka 1. toga članka ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora. Međutim, naručitelj navedeni cjeloviti tekst odredbe Zakona nije propisao točkom 11.D.D.1. dokumentacije o nabavi, čime je proizvoljno tumačio odredbu članka 213. ZJN 2016 te su dijelovi odredbi članka 213. stavaka 1. i 4. ZJN 2016 izvađeni iz pravog konteksta i stavljeni u kontekst koji sugerira drugačiji zaključak (smisao) od onog predviđenog Zakonom, odnosno sugerira da bi ispitni izvještaj izrađen od strane proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala bio prihvatljiv neovisno o tome jesi li ispunjeni uvjeti propisani člankom 213. stavkom 4. ZJN 2016. Slijedom navedenog, ovaj žalbeni navod je ocijenjen osnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti, u odnosu na osobito bitne povrede iz članka 404. stavka 2. ZJN 2016 utvrđeno je postojanje osobito bitne povrede postupka javne nabave iz točke 7. tog stavka.

Naime, uvidom u predmetnu dokumentaciju o nabavi utvrđeno je da je naručitelj osporenim točkom 11.D.D.1. dokumentacije o nabavi propisao kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti: b.) važeći i valjani certifikat ISO 9001, ili jednakovrijedan, kojim gospodarski subjekt dokazuje da proizvođač ima implementiran sustav za upravljanje kvalitetom, za područje djelatnosti proizvodnje tonera, te c.) važeći i valjani certifikat ISO/IEC 19752 i/ili ISO/IEC 19798, ili jednakovrijedan, kojim gospodarski subjekt dokazuje da proizvođač ima implementiran sustav za područje djelatnosti ispitivanja tonera.

Članak 256. ZJN 2016 (Odjeljak B, Kriteriji za odabir gospodarskog subjekta, Uvjeti sposobnosti, Opća odredba) u stavku 1. propisuje da se kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu odnositi na tehničku i stručnu sposobnost te stavak 2. tog članka propisuje da javni naručitelj smije kao uvjete sposobnosti gospodarskog subjekta u postupku javne nabave odrediti samo kriterije za odabir iz stavka 1. tog članka, a koji trebaju biti i u skladu s odredbama članka 268. ZJN 2016.

Članak 268. stavak 1. točka 5. ZJN 2016 propisuje da se tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta, u skladu s prirodom, količinom ili važnosti, i namjenom radova, robe ili usluga, može dokazati s opisom tehničkih mogućnosti i mjera za osiguranje kvalitete koje koristi gospodarski subjekt te njegovih mogućnosti za analizu i istraživanje.

Iz sadržaja navedene točke proizlazi da je kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti (umjesto opisa tehničkih mogućnosti i mjera za osiguranje kvalitete koje koristi gospodarski subjekt) naručitelj propisao certifikate kojima se dokazuje implementacija sustava sukladno normi HRN 9001 odnosno normama ISO/IEC 19752 i/ili ISO/IEC 19798, čime je postupio u suprotnosti s člankom 256. ZJN 2016, budući da navedeno nije uvjet tehničke i stručne sposobnosti. U navedenom smislu, propisujući navedene norme kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti, utvrđeno je da naručitelj nije odredio uvjete tehničke i stručne sposobnosti u skladu s odredbom članka 256. stavka 2. ZJN te je stoga utvrđeno da je takvim propisivanjem naručitelj počinio osobito bitnu povredu postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN 2016.

Slijedom svega gore iznesenog, ovo tijelo temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 poništava predmetnu dokumentaciju o nabavi u dijelu koji je zahvaćen nezakonitošću, kako je navedeno u obrazloženju ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog Rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna. Sukladno odredbi članka 431. stavka 3. ZJN 2016., stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Budući je žalba žalitelja osnovana, usvaja se zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016, obavezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

1. HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13
2. Leluba d.o.o., Sesvete, Brestovečka 23 A